

DWANGARBEID

&

INTIMIDATIE

Vlissingen, juni 2013

Essentie uit de ingekomen mails en mondelinge gesprekken:

- Veel mondelinge klachten over de effecten van de fusie tussen de Sociale Dienst, Kredietbank en WSW. De samenvoeging op de werkvloer van mensen die een beschermde werkplek nodig hebben (WSW) en mensen die werkeloos zijn geraakt of re-integratietraject volgen via SD is ongelukkig. De mensen met een WSW indicatie voelen zich angstig en geïntimideerd. Mensen die geen WSW indicatie hebben voelen zich gestigmatiseerd en behandeld als kleine kinderen.
- Er wordt veelvuldig bedreigd met korting op de uitkering door werkbegeleiders, dit komt de werksfeer niet ten goede, mensen voelen enorme stress.
- Er is sprake van intimidatie en angstcultuur, men zwijgt uit vrees baan of uitkering te verliezen.
- Er wordt geen rekening gehouden met pauzes voor mensen die elders werken in bijvoorbeeld de thuiszorg maar niet genoeg inkomen verdienen en zodoende afhankelijk zijn van een aanvullende uitkering en daarvoor een tegenprestatie moeten leveren in de vorm van schoonmaakwerk voor Orionis. Iemand werd gezegd op de fiets een boterham te eten. Er werd bedreigd te korten op de uitkering.
- Op veel afdelingen is géén werk genoeg en laten ze de mensen puzzelen of iets onzinnigs doen. (Dit zijn mensen met een beperking die in dienst zijn bij Leté)
- Wat de schoonmaak betreft bij Orionis zelf, is er heel veel verloop, doordat mensen, als ze willen, door kunnen stromen, na het volgen van een cursus naar Bleyenbergh. Soms lopen er 20 mensen in de schoonmaak bij Leté, soms maar 5. Als er 20 zijn is er eigenlijk niet genoeg werk en verzint men onzinnige dingen, zoals "randjes en richeltjes schoonmaken". Terwijl het gebouw van Leté bijna instort van ellende.
- Als ik zelf naar de afgelopen 7 jaar kijk, dan is het compleet verloren tijd en vertrouwen, dat ben ik volledig kwijt. Als ik nu ook de enigste was geweest waar het mis mee was gelopen, dan had ik het niet eens zo erg gevonden. Ik ben echter rond gaan vragen bij anderen. Op de elektronica-afdeling alleen bleken, al 2 collega's rond te lopen die via de rechtbank een straffkorting van Leté hadden laten terug draaien terwijl ik ze als hardwerkende sociale en eerlijke collega's ken. Twee anderen zijn er ontslagen, terwijl ze naar mijn idee met een klein beetje gerichte aandacht er nog hadden kunnen werken. Met regelmaat kom ik ook nog ex-collega's tegen die werk moeten verrichten wat op de een of ander manier haaks op hun beperking staat.
- Waar het volgens mij sterk aan ontbreekt bij Leté/Orionis zijn goede evaluaties en regelmatig terugkerende tevredenheidsonderzoeken onder klanten waar de leiding verplicht wat mee moet doen. Als klanten zo makkelijk straffkortingen krijgen en iedereen gelijk is, dan mogen de "maatschappelijkwerkers/hulpverleners" ook wel eens onder de loep worden gelegd. Niet alleen zouden dan bijv. onterechte straffkortingen teruggedraaid moeten worden, tevens zou er gekeken moeten worden of een "hulpverlener" of z'n meerdere zelf een straffkorting verdient.
- Er wordt onvoldoende gekeken naar geschikt werk. Bij het schoonmaakwerk wordt onvoldoende rekening gehouden met fysieke mogelijkheden. Bij productiewerk is er geen enkele sprake van uitdaging, waardoor mensen zich kapot vervelen en gefrustreerd raken omdat er geen vooruitzicht is op ander werk. Mensen melden zich ziek en gaan met lood in de schoenen naar Orionis. "Elke dag denk ik; ik wil niet naar mijn werk. Ik meld me ziek (terwijl ik niet ziek ben) elke dag weer met lood in de schoenen en bijna echt met buikpijn erheen. En echt zware hoofdpijn, slechte nacht rust, dat ik 's ochtends mijn bed überhaupt niet uit wil".
- Cliënt: "De intake-trajecten zijn vernederend. Er wordt zogenaamd aan voorbereiding op de arbeidsmarkt gewerkt, maar ik heb daar in meer dan 6 maanden niks van

gezien. Meeste collega's zijn futloze, drugs of alcohol (of beide) gebruikende aso's. De voormannen veranderen hier niets aan; zij vinden het allemaal best zo. Lekker rondjes rijden met die gasten."

- Oud voorman: "Medewerkers, dus de mensen die moesten werken voor hun uitkering, zijn allerlei dingen toegezegd en zelfs beloofd en ik heb nagenoeg geen toezegging of belofte waarheid/realiteit zien worden. Er was een meer dan normale roulatie van klantmanagers van de Sociale Dienst Walcheren, waardoor in gang gezette processen telkens vertraging, lees uitstel/afstel opliepen. Mensen met capaciteiten zijn onvoldoende geholpen op weg naar regulier werk; in bepaalde gevallen had het halen van een rijbewijs iemand al meer arbeidsmarktgeschikt gemaakt. Mensen met schulden die m.i. in aanmerking kwamen voor een traject schuldhulpverlening zijn onnodig lang aan het lijntje gehouden en daarna uiterst slecht geholpen; min of meer van de regen in de drup. De projectleider heeft voormannen/werkleiders ervan afgehouden nieuwe projecten voor Orionis aan te nemen; dat moest via hem of via ... en dus eerst uitgebreid politiek uitgekauwd worden. De coördinator buitendienst heeft in enkele jaren tijd een kring van eigen vrienden rondom zich opgebouwd en werd daarin door het management niet belemmerd. Er zijn allerlei stimuleringsregelingen van toepassing geweest die tussentijds dan ook weer werden ingetrokken, hetgeen onkunde en onbegrip uitlokte".
- Oud voorman: Hoe overleef je Orionis als werknemer? (Hier spreek ik voor de mensen die nog leiding geven aan de lopende projecten) Niet zeggen dat het een zootje is, tegenover derden zeggen dat je niks weet en niets ziet, accepteren dat het een bestuurlijke chaos is, waarbij onduidelijk is wie nu waar leiding over geeft en wie verantwoordelijk is voor wat. Hoe overleef je Orionis als bijstandsgerechtigde die een tegenprestatie moet leveren? Accepteren dat je een 32-uren contract door de neus wordt geboord. Slaafs de regels volgen. Geen commentaar leveren.
- Oud voorman: "Zelf sta ik nu al een paar jaar aan de zijlijn en kan ik alleen maar waarnemen. In die paar jaar dat ik daar werkte, heb ik meer onkunde gezien, dan in welke sector van het bedrijfsleven ook en ik heb redelijk wat ervaring in zeer diverse sectoren van het bedrijfsleven. Mensen die ondernemend zijn en een plan hebben uitgedacht worden weggemaaid omdat ze hun hoofd boven het maaiveld uit steken. Orionis Walcheren is m.i. een wangedrocht van een onderneming. En daar helpt de nieuwe wetgeving Sociale Zaken niet echt bij. De Sociale Dienst weet niet meer waar ze aan toe is en heeft geen idee aan wie nieuwe cliënten toegewezen moeten worden, omdat er mensen boventallig zijn. De Kredietbank heeft te weinig mensen voor het aantal aanvragen en de nodige van de Kredietbankmedewerkers zijn niet toegerust tot hun taak. De projecten van Orionis zijn steeds minder en steeds kleiner geworden, omdat er niemand bezig is geweest om verder uit te bouwen".
- Cliënt: "Ik ben van mening dat Orionis Walcheren het moment van het aanvragen van de bijstandsuitkering (het inleveren van de gevraagde documenten waarop een beoordeling van recht op een WWB uitkering plaatsvindt) doelbewust uitstelt. Het feit is dat ik op dit moment nog geen voorschot van 90% van de uitkering heb ontvangen en er door extra gevraagde gegevens nog geen behandeling van mijn uitkeringsaanvraag heeft plaatsgevonden, en een maand verder ben. Het kwalijke aan deze zaak is voor mij dat ik deze periode heb moeten zien te overleven, mijn geldmiddelen zijn afgenomen, wel iedere vorm van arbeid moet accepteren en feitelijk gezien na een maand pas in de fase van het aanvragen van de uitkering ben beland. Praktisch gezien geeft dit grote problemen want het is zo dat ik weer werk heb gevonden en a.s. Maandag aan de slag ben in de Botlek als Toezichthouder Asbestverwijdering en maar moet zien hoe ik aan het geld kom om de reiskosten te kunnen betalen. Ik ben van mening dat Orionis Walcheren een beleid voert dat doelbewust schade toebrengt aan mensen die een uitkering aanvragen."

- Cliënt: "Ongeveer na 6 maanden raakte ik zo gefrustreerd dat ik hard werkte en geen cent te makken had dat ik 3 keer zonder afmeldingen niet ben komen op dagen (telefoon afgesloten). Ik kreeg toen een 100% maatregel, wat ik uitzonderlijk zwaar bestraft vind, aangezien mijn inzet in het begin erg hoog was. Mede door deze maatregel ben ik in grote betalingsachterstand gekomen. Ik had op 23 oktober een schuldhelp vraag ingediend. De voorwaarden waren dat ik mijn vaste lasten moest blijven betalen, wat ik dus niet kon, de uitkering is van Orionis, de schuldhelpvraag is Orionis, maar ook de 100% maatregel. Zodat de schuldhelp is afgewezen, ik heb meteen aan de dhr. om herziening gevraagd. Ik stuur u deze mail, omdat me energie Delta op 5 februari 2013, wordt afgesloten, tevens dat ik mijn huis uit moet waarschijnlijk Mijn inkomen is vanaf heden weer een bijstandsuitkering voor een alleenstaande vanaf 14 februari. Ik heb hier vreemd genoeg nog steeds geen schriftelijke bevestiging van behalve dat het mij mondeling is meegedeeld. Vanaf 22 december 2012 tot aan 14 februari 2013 mis ik dus nog een stuk inkomen maar hiervoor heb ik nu een advocaat ingeschakeld omdat het mij onduidelijk is hoe ik dit recht kan halen bij Orionis, mijn uitkeringsinstantie, alwaar mevrouw ... mijn klantmanager is."
- Ex voorzitter van de ondernemingsraad van Orionis: "Ik kan u nog meer vertellen wat of er binnen het bedrijf gebeurd, aan malversaties en andere dingen, dit is al jaren bezig. Maar het lijkt wel of iedereen bang is om er iets aan te doen. Ben zelf lid van het bestuur van een politieke partij, heb ook dingen besproken met mensen van de raad, heb zelfs gesprekken gehad met de burgemeester en de voorzitter van het bestuur hier over. Zo ook met de directeur maar het lijkt wel of er niemand luistert".
- Cliënt: "Nu heb ik gehoord dat de zogeheten 20-urige werkweek NIET doorgaat voor uitkeringsgerechtigden die in de schoonmaak zitten. Dit is volgens zeggen doordat er in de schoonmaak veel werk is dus mensen zouden er niet lang in zitten (ik zit er al een jaar in maar dat vergeten ze) en ook dat het schoonmaken een leer/werk traject is. Dit vind ik bezopen! Wij moeten van hot naar her fietsen en worden door zowel Orionis als Stoffels-Bleijenberg afgesnauwd en behandelt alsof we beesten zijn. Mensen melden zich massaal ziek of hebben totaal geen zin meer om te komen. Ze worden op de gekste tijden naar projecten gestuurd en als ze niet willen wordt er meteen met de klantmanager gebeld en wordt er weer gedreigd om de uitkering te korten of stop te zetten. Wij werken OOK onder het minimum loon".
- Cliënt: Wat mij door de jaren heen is opgevallen is dat alleenstaande ouders zonder vangnet veelal de dupe worden van dat hun ouder heen en weer geslingerd worden tussen allerlei wetten en plichten bureaucratische rompslomp. Bij de sociale diensten zou eigenlijk een aantal zaken voor die doelgroep versimpelt moeten worden. Het zijn de kinderen die de dupe worden van een ouder die een spagaat in vele zaken moet doen. Er heerst een soort van dubbele houding bij de gemeenten van wat wel en niet mag en kan en dan is het maar net wat voor contact persoon je net treft. Ik vind het heel moeilijk om over al mijn sociale zaken battles te praten zonder te gaan janken van frustratie en stijf te gaan staan van de stress.
- Cliënt: Afdeling Test en training is niet uitgerust voor mensen met beperking (bijv. hersenbloeding of epilepsie maar een hoog IQ . Werk is geestdodend, machines niet up-to-date waardoor opdrachten misgelopen worden, mallen passen niet waardoor onnodig veel producten worden afgekeurd. Sollicitaties op interne vacatures worden ongemotiveerd afgewezen. Cliënten worden niet verder geholpen met het zoeken naar werk. "Integratie, Educatie, Productie en Klantgericht werken" O, O, wat een schitterende credo's, maar meer als productie heb ik er niet gezien.
- FNV bestuurder: "Inmiddels hebben wij al enkele cliënten van Orionis gesproken en de eerste indrukken zijn werkelijk schokkend. Ik zeg dit niet snel, ben ongeveer 35 jaar afdelingsbestuurder bij Abvakabo FNV maar dit gaat echt in tegen alle

elementaire vormen hoe je met je medemensen mag omgaan. Het gaat om macht, de ander laten voelen dat hij een uitkering ontvangt, vanuit Orionis vooral nergens aan meewerken, en als cliënten kritiek hebben ze doorsturen naar de klantmanager die alleen maar kan roepen dat je zo een korting op je uitkering oploopt. Willen mensen een raadsman/vrouw meenemen naar een gesprek met de klantmanager dat kan dat niet. Iemand heeft vanaf 2002 een WWB uitkering, als je vraagt zoekt u naar werk en krijgt u daar hulp bij dat is het antwoord altijd, ik zoek naar werk maar ik krijg daarbij geen hulp. Een van de cliënten heb ik geadviseerd als er een volgend gesprek is met een klantmanager dat ze mij direct moeten informeren en dat ik als vakbondsbestuurder aanwezig zal zijn bij het gesprek”.

Opmerkingen uit de zaal, tijdens het openbaar debat op 22 april:

- Het 32 tot 36 uur werken als tegenprestatie gebeurt nog steeds. Tegen de cliëntenraad heeft Orionis hiervan gezegd dat dit is omdat zij zelf geen onderscheid kunnen maken tussen re-integratie en mensen die voor een tegenprestatie werken.
- Iemand anders zit thuis en hoeft niets te doen, terwijl dit wel zou kunnen. Er is sprake van willekeur, waarbij het moment dat je bij Orionis binnenkomt leidend lijkt te zijn.
- De situatie van de daklozen die in het Witte Huis pas om 8.00 uur kunnen ontbijten en douchen maar wel geacht worden om op tijd bij Orionis te verschijnen is schrijnend.
- Iemand heeft 4 of 5 mails geschreven naar Orionis om duidelijkheid te krijgen wie zijn klantmanager is, maar heeft hier nog steeds geen reactie op gehad.
- Iemand deed al 4 1/2 jaar administratief werk en kreeg daarna te horen dat ze daarmee kon stoppen (ze moest vervolgens verplicht vrijwilligerswerk doen), zonder dat ze te horen kreeg waarom ze kon stoppen.
- Iemand die bij de kringloop in Serooskerke werkt, krijgt zijn reisgeld op onregelmatige tijden gestort. Dit betekent dat hij het zelf voor moet schieten vanuit zijn uitkering. Dat komt erop neer dat zijn inkomen op bepaalde momenten onder bijstandsniveau zit. Deze persoon kreeg in een gesprek de volgende opmerking: "Je kunt dit gesprek wel een politiek tintje geven, maar dan ben ik genoodzaakt te korten op uw uitkering".
- Het stadhuis van Vlissingen wordt schoongemaakt door Orionis, hiervoor wordt Europese subsidie verstrekt. Dit is pure werkverdringing
- Iemand meldt dat zij moet schoonmaken op een plek met zeer droge lucht. Een aantal medewerkers kampt met gezondheidsproblemen.
- Iemand vertelt over Stoffels Bleijenberg, waar Orionis mee samenwerkt. Mensen die eigenlijk maar 20 uur mogen werken worden daar 32 uur aan het werk gezet en moeten soms ook 's avonds, in de weekenden en op feestdagen werken. Er wordt gedreigd met een korting op de uitkering wanneer er geweigerd wordt.

Persoonlijke verhalen ingekort en leesbaarder gemaakt:

Mensen met een lichte beperking moeten vanuit Middelburg heen en weer fietsen om schoon te maken in de bibliotheek in Vlissingen en dan wordt ook geen rekening gehouden met het feit dat, dat tijd kost. Een vrouw loopt regelmatig stijf van de zenuwen rond bij Leté. Ik geloof dat ze nu wel haar verhaal hebben gehoord en er wat meer rekening mee houden.

Als ex voorzitter van de ondernemingsraad van Orionis (25 jaar) kan ik u nog meer vertellen wat of er binnen het bedrijf gebeurd, aan malversaties en andere dingen, dit is al jaren bezig. Maar het lijkt wel of iedereen bang is om er iets aan te doen Ben zelf lid van het bestuur van een politieke partij, heb ook dingen besproken met mensen van de raad, heb zelfs gesprekken gehad met de burgemeester en de voorzitter van het bestuur hier over. Zo ook met de directeur maar het lijkt wel of er niemand luistert. Wil best met uw hier over praten. Bij voorbaat dank. Sorry dat ik mijn naam nog niet noem maar ik geef uw wel mijn telefoon nummer.

Hele dagen bij Leté schoonmaken red ik niet, van 8 uur tot half 5 schoonmaakwerk doen is gewoon te zwaar. Vooral door de grote vlakken (bijv. grote kantine of gangen stofzuigen en/of dweilen) wordt mijn lichaam overbelast en spelen mijn spieren op, ik loop hiervoor ook bij de fysio. Toch ziet het ernaar uit dat ik dat weer een paar dagen moet gaan doen, want vanaf volgende week heb ik nog maar weinig betaald werk. Om "aan mijn uren te komen". (28 uur, eerst was het 32 uur, maar dit is door een vroegere werkleiding verlaagd wegens mijn thuissituatie). Maar als ik aan mijn klantmanager (speciaal aangesteld voor hen die werken in de schoonmaak) vraag of ik mag werken bij de kringloop van Orionis of vrijwilligerswerk mag doen in mijn kerkelijke gemeente, dan mag dat niet....

Van:

Verzonden: zondag 24 maart 2013 22:19

Aan:

Onderwerp: Vrijwilligerswerk

Goedendag,

Ik heb vernomen -en ook zelf gelezen- dat er veel klachten zijn over de werkwijze van Orionis. Er is passend werk beloofd en ondertussen doe ik alweer 5 maanden schoonmaakwerk, wat zeer saai en geestdodend is, geen uitzicht biedt en niet passend is voor mij persoonlijk.

Voor mij veel passender zou zijn werk bij de Kringloop in Vlissingen. Dat geeft mij ervaring in de verkoop en het omgaan met klanten. Daardoor zou ik in de toekomst meer kans maken om in een winkel te gaan werken. Dit lijkt mij leuk en afwisselend. (in het verleden wat ervaring in opgedaan, zij het niet veel). In de schoonmaak is voor mij geen toekomst. Het is teveel heen en weer gefiets en te zwaar werk.

Dit ligt anders wat betreft het huishoudelijke werk wat ik doe: dit is bij mensen thuis, dus kleinere ruimten en veel meer afwisseling van werkzaamheden. Dus lichamelijk minder belastend. Bovendien heb ik bij de cliënten ook een sociale functie: ik moet in de gaten

houden hoe het met hen gaat en zij kunnen hun verhaal bij me kwijt, veel ouderen zijn eenzaam nl.

(Vanaf 2 april heb ik in de even weken 2 adressen bij Zorgstroom, nl op de wo en vrijdag morgen, in de oneven weken heb ik 3 adressen bij Zorgstroom, nl op de di/wo en vrijdag morgen. Curadomi is afgefallen, omdat zij mij geen 4e contract konden geven, ik ben van plan daar over een maand of drie weer te solliciteren, wellicht kan dan eea weer opnieuw opstarten)

Mijn voorstel is als volgt:

- * Ik blijf mijn best doen om méér betaalde uren te krijgen via Zorgstroom of andere instellingen.
- * Ik ga vanaf 2 april in de even weken op de dinsdagmorgen werken bij de kerk en vanaf 8 april óók iedere week op de maandagmorgen.
- * U vraagt aan de Kringloop of ik 2 middagen (di/wo middag) bij hen mag werken en 1 hele dag, nl de donderdag.
- * Als ik méér betaald werk krijg, meld ik dit en vallen er uren weg bij de Kringloop. Als u het nut inziet van (winkel-)ervaring opdoen bij de Kringloopwinkel is het natuurlijk ook een mogelijkheid om bijv voor een tijdsduur van 6 maanden hier vast te gaan werken, omdat het anders misschien geen zin heeft. Dit is voor mij én voor de andere medewerkers/sters bij de Kringloop ook ontspannender.

Ik ben ook een mens, meneer en ik mag toch ook aangeven -al héb ik een bijstandsuitkering- wat ik graag zou willen? En ik heb er daarna ook recht op om gehoord te worden! We moeten denken op de langere termijn en ik houd dit schoonmaakwerk bij Leté niet veel langer meer vol (nu wel, maar vanaf 2 april weer méér uren)en daar heeft niemand wat aan!

Antwoord van Jobcoach:

De bedoeling in het schoonmaakwerk is dat je daar in de toekomst een betaalde baan uit haalt. Je wordt opgeleid tot schoonmaakster.

Maar: ander betaald werk gaat altijd voor het schoonmaakwerk bij Lete (= Orionis). De Kringloop geeft geen opleiding dat tot betaald werk toe leid en dus mag ik dat niet voor jou inwisselen voor de schoonmaak.

Dus probeer zo veel mogelijk op een andere plek betaald werk te vinden. Voor elk uur betaald werk, vervalt werk in de schoonmaak bij Lete (Orionis). Het vrijwilligerswerk mag je er wel naast doen , maar mag je schoonmaakwerk en zeker geen betaald werk vervangen.

Hopelijk is nu het een en ander duidelijk.
Zo niet , dan hoor ik dat graag .
Met vriendelijke groet,

Ik heb meneer ...geantwoord dat de zin "je wordt opgeleid tot schoonmaakster" niet op mij van toepassing is, omdat ik de cursus niet doe! Ik heb aangegeven dat ik helemaal niet verder wil in de schoonmaak. En de werkleiding had gezegd: jij werkt te weinig uren hier bij Leté in de schoonmaak, om door te stromen naar Bleyenbergh. en nogmaals aangegeven dat

als ik in die kringloop zou werken, ik dán ervaring in een winkel opdoe, wat kan leiden tot werk in een winkel....

Ik ben inmiddels alweer 4 jaar bij Orionis, je komt daar binnen en hoort "we willen je zo snel mogelijk aan een andere baan krijgen, die bij je past en met de begeleiding die je nodig hebt". Welke begeleiding? Welke baan? Moet dit nu echt mijn toekomst zijn? Als het aan mij ligt, ga ik weer zelf op zoek naar een baan, maar ik wil nu even niet mijn WSW kwijt raken omdat ik nu een zekerheid heb qua inkomen, maar dit hou ik niet lang vol meer zo op deze manier, elke dag denk ik; ik wil niet naar mijn werk. Ik meld me ziek (terwijl ik niet ziek ben) elke dag weer met lood in de schoenen en bijna echt met buikpijn erheen. En echt zware hoofdpijn, slechte nacht rust, dat ik 's ochtends mijn bed überhaupt niet uit wil. Maar goed, dinsdag weet ik dan hopelijk echt meer hoe ik ervoor sta. Ik hou je op de hoogte.

Het gesprek ging goed. Ze hebben erkent dat ze niet goed gehandeld hebben en ze hebben onderschat dat de kringloopwinkel een plek voor mij is. De werkzaamheden zijn perfect voor mij maar de hectiek is te zwaar voor mij. Ik ga maandag in de Grevelingenstraat werken, ook administratief werk en ik word gekoppeld aan een jobcoach. Oh ja en ze hebben ook toegegeven dat ik in het vergeet hoekje ben komen te staan.

Ik heb na ontslag een uitkering aangevraagd en ben via een traject van bijeenkomsten en afspraken (waarvan sommige werkelijk vernederend waren) terecht gekomen bij een Groenploeg van Orionis. Er wordt zogenaamd aan voorbereiding op de arbeidsmarkt gewerkt, maar ik heb daar in meer dan 6 maanden niks van gezien. Meeste collega's zijn futloze, drugs of alcohol (of beide) gebruikende aso's. De voormannen veranderen hier niets aan; zij vinden het allemaal best zo. Lekker rondjes rijden met die gasten. Leidinggevende is ok, maar heeft (te)veel compassie met veel van die gasten. Ik hoop dat de SP iets kan veranderen aan deze geldverslindende toestand.

Ik ben 34 jaar en woonachtig in Vlissingen. Normaal werk ik in de horeca maar daarin is het nu al ruim een half jaar hartstikke stil.

Sinds 22 december uit mijn laatste kamer gezet, vanwege een te laag inkomen (€ 350,- per maand), en nu logeer ik dan bij mijn vriendin, ik mag hier alleen logeren omdat zij in een instelling woont.

Omdat ik, volgens Orionis, sinds 22 december samenwoon, moet mijn vriendin een gezamenlijke uitkering aanvragen terwijl zij loon ontvangt. Ik zit dus niet alleen omhoog met een kamer of woning maar ook met een inkomen.

Orionis zegt nu ook sinds 5 maart (mevr. ...) dat ik, omdat ik bij mijn vriendin logeer, dan ook maar op haar loon moet teren en ik geen recht heb op een gezamenlijke uitkering! Wat bizar is want zij krijgt maar € 50,- per week omdat zij in een schuldhulpverleningstraject zit. Van haar inkomen leven is dus vrijwel onmogelijk!

Bij het 'Witte Huis' kan ik niet terecht omdat het niet alleen vanwege mijn lichte bronchitis geen gezonde omgeving is voor mij om te blijven maar ook omdat het Witte Huis mij eerst 3 maanden bij hun in huis wil hebben voor ik geholpen word. En mijn hulpvraag is meer dan urgent! Ik heb NU hulp nodig.

Ik heb daarnaast ook nog is een bijzonder actief sociaal leven, mede ook door vrijwilligerswerk, wat het ook nog extra moeilijk maakt om bij het Witte Huis binnen te moeten blijven.

Begin maart 2009 ben ik voor Orionis (destijds nog project) gestart als werkleider op het TTC (Test- en Trainingcentrum) van L'Eté. Tot begin mei heb ik daar gewerkt om de structuur van de sociale werkplaats te leren kennen. Daarna werd ik voorman voor de buitendienstploeg van Orionis. Mede door vriendjespolitiek ben ik beentje gelicht en werd mijn contract half mei 2011 niet verlengd.

Mijn bevindingen omtrent Orionis

- Ik werd aangenomen voor horecaprojecten die er nooit gekomen zijn; Fort Rammekens kan ik geen horecaproject noemen, want horeca is meer dan een uitsmijter, omelet en een tosti. In ieder geval voor een gediplomeerd leermeester horeca.
- Mijn medewerkers, dus de mensen die moesten werken voor hun uitkering, zijn allerlei dingen toegezegd en zelfs beloofd en ik heb nagenoeg geen toezegging of belofte waarheid/realiteit zien worden.
- Er was een meer dan normale roulatie van klantmanagers van de Sociale Dienst Walcheren, waardoor in gang gezette processen telkens vertraging, lees uitstel/afstel opliepen.
- Mensen met capaciteiten zijn meer dan onvoldoende geholpen op weg naar regulier werk; in bepaalde gevallen had het halen van een rijbewijs iemand al meer arbeidsmarktgeschikt gemaakt.
- Mensen met schulden die m.i. in aanmerking kwamen voor een traject schuldhulpverlening zijn onnodig lang aan het lijntje gehouden en daarna uiterst slecht geholpen; min of meer van de regen in de drup.
- De projectleider, ..., heeft voormannen/werkleiders ervan afgehouden nieuwe projecten voor Orionis aan te nemen; dat moest via hem of via ... en dus eerst uitgebreid politiek uitgekauwd worden.
- Coordinator buitendienst, ..., heeft in enkele jaren tijd een kring van eigen vrienden rondom zich opgebouwd en werd daarin door het management niet belemmerd. Mede om die reden heb ik uiteindelijk het veld moeten ruimen.
- Er zijn allerlei stimuleringsregelingen van toepassing geweest die tussentijds dan ook weer werden ingetrokken, hetgeen onkunde en onbegrip uitlokte.

Hoe overleef je Orionis als werknemer? (Hier spreek ik voor de mensen die nog leiding geven aan de lopende projecten)

- Niet zeggen dat het een zootje is
- Tegenover derden zeggen dat je niks weet en niets ziet
- Accepteren dat het een bestuurlijke chaos is, waarbij onduidelijk is wie nu waar leiding over geeft en wie verantwoordelijk is voor wat

Hoe overleef je Orionis als bijstandsgerechtigde die een tegenprestatie moet leveren?

- Accepteren dat je een 32-uren contract door de neus wordt geboord
- Slaafs de regels volgen
- Geen commentaar leveren
- Er niet op hopen dat door de klantmanager toegezegde dingen ook waarheid zullen worden

Zelf sta ik nu al een paar jaar aan de zijlijn en kan ik alleen maar waarnemen. In die paar jaar dat ik daar werkte, heb ik meer onkunde gezien, dan in welke sector van het bedrijfsleven ook en ik heb redelijk wat ervaring in zeer diverse sectoren van het bedrijfsleven. Mensen die ondernemend zijn en een plan hebben uitgedacht worden weggemaaid omdat ze hun hoofd boven het maaiveld uit steken.

Vriendjespolitiek is erg belangrijk. ... (projectleider Orionis) liet een luxe woning bouwen op Sint Maarten/Sint Eustatius. Diverse wethouders van diverse gemeenten hebben daar hun vakantie doorgebracht zonder enige huurafracht. Kosten: de vliegreis heen en weer en levensonderhoud.

Via ... zijn er minstens 4 mensen (directe vrienden) aangenomen en heeft hij een klikje rondom zichzelf gevormd, waarmee hij kon manipuleren.

Orionis Walcheren is m.i. een wangedrocht van een onderneming. En daar helpt de nieuwe wetgeving Sociale Zaken niet echt bij.

De Sociale Dienst weet niet meer waar ze aan toe is en heeft geen idee aan wie nieuwe cliënten toegewezen moeten worden, omdat er mensen boventallig zijn. De Kredietbank heeft te weinig mensen voor het aantal aanvragen en de nodige van de Kredietbankmedewerkers zijn niet toegerust tot hun taak. De projecten van Orionis zijn steeds minder en steeds kleiner geworden, omdat er niemand bezig is geweest om verder uit te bouwen.

Dit is een kort verslag van een voormalig werkleider van Orionis B.V.

Ik heb er geen enkele moeite mee om dit te verwoorden voor een commissie en ben graag tot aanvullende informatie bereid voor zover mij bekend.

Op 15 april jl. heb ik mij telefonisch gemeld voor het aanvragen van een WWB uitkering bij Orionis Walcheren. Ik heb de verplichte groepsvoorlichting bezocht en moest daarna een afspraak maken met Orionis Walcheren voor een zogenaamd "intake" gesprek. Dit heb ik gedaan en de afspraak is gemaakt voor donderdag 16 Mei. Het gesprek heeft plaatsgevonden.

Omdat mij nog extra gegevens werden gevraagd en ik naar aanleiding daarvan wilde weten welke gegevens er gevraagd moeten (mogen) worden heb ik gekeken op de site www.rijksoverheid.nl maar kon hierop geen antwoord vinden, wel kwam ik de volgende tekst tegen:

Voorschot na aanvragen bijstand

Als u een bijstandsuitkering aanvraagt, kan het enige tijd duren voor u deze ontvangt. Daarom heeft u recht op een voorschot van 90% van de uitkering. Dit voorschot ontvangt u binnen 4 weken na het aanvragen van de uitkering. Tot het moment waarop u uw 1e uitkering ontvangt, krijgt u dit voorschot elke 4 weken opnieuw.

Bron: <http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/bijstand/vraag-en-antwoord/hoe-kan-ik-een-bijstandsuitkering-aanvragen.html>

Na het lezen van deze tekst heb ik het schrijven van Orionis Walcheren aan mij erbij gepakt en daarin staat het volgende:

Geachte heer,

U heeft zich op 15 maart 2013 gemeld voor het aanvragen van een uitkering levensonderhoud op grond van de Wet werk en bijstand (WWB). Vervolgens heeft u een groepsvoorlichting WWB bezocht en heeft u daarna aangegeven, gebruik te willen maken van een intakegesprek.

U wordt hierbij uitgenodigd voor een intakegesprek met de heer ...op donderdag 16 mei 2013 om 9.00 uur.

Op dit moment heb ik een maand moeten wachten voordat ik een aanvraag voor een WWB uitkering heb kunnen doen door het ingevulde formulier en de gevraagde gegevens te verstrekken. Ik sta op het standpunt dat ik op 15 maart een uitkering heb aangevraagd en dat Orionis Walcheren zich niet aan de door het Ministerie gecommuniceerde berichtgeving m.b.t. het aanvragen van een WWB uitkering houdt.

Ik ben van mening dat Orionis Walcheren het moment van het aanvragen van de bijstandsuitkering (het inleveren van de gevraagde documenten waarop een beoordeling van recht op een WWB uitkering plaatsvindt) doelbewust uitstelt. Het feit is dat ik op dit moment nog geen voorschot van 90% van de uitkering heb ontvangen en er door extra gevraagde gegevens nog geen behandeling van mijn uitkeringsaanvraag heeft plaatsgevonden, en een maand verder ben. Het kwalijke aan deze zaak is voor mij dat ik deze periode heb moeten zien te overleven, mijn geldmiddelen zijn afgenomen, wel iedere vorm van arbeid moet accepteren en feitelijk gezien na een maand pas in de fase van het aanvragen van de uitkering ben beland.

Praktisch gezien geeft dit grote problemen want het is zo dat ik weer werk heb gevonden en a.s. Maandag aan de slag ben in de Botlek als Toezichthouder Asbestverwijdering en maar moet zien hoe ik aan het geld kom om de reiskosten te kunnen betalen.

Ik ben van mening dat Orionis Walcheren een beleid voert dat doelbewust schade toebrengt aan mensen die een uitkering aanvragen.

Ik zou dan ook graag zien dat de SP vragen stelt betreffende het waarom Orionis Walcheren zich niet houdt aan de door de overheid gecommuniceerde regels m.b.t. het aanvragen van een bijstandsuitkering.

In het jaar 2011 kreeg ik een bijstandsuitkering, ik moest werken bij Orionis op de Poortersweg te Vlissingen. In het begin dat ik daar zat vond ik het erg leuk, ik bedacht zelf veel en kwam zelfs op me vrije vrijdag werken. Ongeveer na 6 maanden raakte ik zo gefrustreerd dat ik hard werkte en geen cent te makken had dat ik 3 keer zonder afmeldingen niet ben komen op dagen (telefoon afgesloten). Ik kreeg toen een 100% maatregel, wat ik uitzonderlijk zwaar bestraft vind, aangezien mijn inzet in het begin erg hoog was.

Mede door deze maatregel ben ik in grote betalingsachterstand gekomen. Ik had op 23 oktober een schuldhulp vraag ingediend. De voorwaarden waren dat ik mijn vaste lasten moest blijven betalen, wat ik dus niet kon, de uitkering is van Orionis, de schuldhulpvraag is Orionis, maar ook de 100% maatregel. Zodat de schuldhulp is afgewezen, ik heb meteen aan de dhr. om herziening gevraagd.

Ik stuur u deze mail, omdat me energie Delta op 5 februari 2013, wordt afgesloten, tevens dat ik mijn huis uit moet waarschijnlijk.

Vervolg:

Mijn inkomen is vanaf heden weer een bijstandsuitkering voor een alleenstaande vanaf 14 februari. Ik heb hier vreemd genoeg nog steeds geen schriftelijke bevestiging van behalve dat het mij mondeling is meegedeeld. Vanaf 22 december 2012 tot aan 14 februari 2013 mis ik dus nog een stuk inkomen maar hiervoor heb ik nu een advocaat ingeschakeld omdat het mij onduidelijk is hoe ik dit recht kan halen bij Orionis, mijn uitkeringsinstantie, alwaar mevrouw ...mijn klantmanager is.

Er kan bij Budget Balans in Nieuwdorp nu een schuldhulptraject opgestart worden voor alle schulden die indertijd zijn gemaakt door deze inkomstenderving of uit het verleden in een andere provincie.

Betaald werk nog steeds niet aanwezig. Mij eerste prioriteit is om tandartskosten vergoed te krijgen voor ernstige gebitsproblemen die al twee jaar aanhouden. Maar met mijn huidige inkomen dat nog steeds niet boven de € 354,- uitkomt zie ik geen oplossing.

Ons is bekend dat een Turkse alleenstaande moeder 20 uur werkt. Zij heeft 2 kleine kinderen en dus gaat van haar verdiensten 2 hele en 2 halve dagen kinderopvang plus naschoolse opvang van het oudste kind af. Zij legt er dus in feite op toe want de dames mogen geen cent meer houden van hun verdiensten. Waarvoor doen ze het dan eigenlijk nog, ze kunnen dus beter gewoon thuisblijven en zelf voor hun kinderen zorgen zolang die niet naar de middelbare school gaan.

Nu heb ik gehoord dat de zogeheten 20-urige werkweek NIET doorgaat voor uitkeringsgerechtigden die in de schoonmaak zitten. Dit is volgens zeggen doordat er in de schoonmaak veel werk is dus mensen zouden er niet lang in zitten (ik zit er al een jaar in maar dat vergeten ze) en ook dat het schoonmaken een leer/werk traject is. Dit vind ik bezopen! Wij moeten van hot naar her fietsen en worden door zowel Orionis als Stoffels-Bleijenberg afgesnauwd en behandelt alsof we beesten zijn. Mensen melden zich massaal ziek of hebben totaal geen zin meer om te komen. Ze worden op de gekste tijden naar projecten gestuurd en als ze niet willen wordt er meteen met de klantmanager gebeld en wordt er weer gedreigd om de uitkering te korten of stop te zetten. Wij werken OOK onder het minimum loon.

Beste medewerker/ster/ SP,

Met veel interesse zag ik dat jullie je sterk maken voor armoede onder de Middelburgse kinderen. Wat mij door de jaren heen is opgevallen is dat alleenstaande ouders zonder vangnet veelal de dupe worden van dat hun ouder heen en weer geslingerd worden tussen allerlei wetten en plichten bureaucratische rompslomp. Bij de sociale diensten zou eigenlijk een aantal zaken voor die doelgroep versimpelt moeten worden. Het zijn de kinderen die de dupe worden van een ouder die een spagaat in vele zaken moet doen. Er heerst een soort van dubbele houding bij de gemeenten van wat wel en niet mag en kan en dan is het maar net wat voor contact persoon je net treft. Als alles voor deze doel groep simpeler word gemaakt zijn kinderen die van die ene ouder afhankelijk zijn in hun levensbasis er beter van af. Als er bijvoorbeeld een aanspreek- en hulp punt komt voor deze doelgroep. Vaak worden er fouten gemaakt met betalingen of moet een ouder veel te veel en te zwaar werk doen ten opzichte van wat er daadwerkelijk mogelijk is. En zitten de kinderen met een ouder die door de bomen het bos niet meer ziet. Als er betalingsmissers worden gemaakt of geen informatie word vertrekt over mogelijkheden.

Ik weet dat er velen worstelen in hun eentje. Ook veelal tegen dezelfde problemen aanlopend. Ouders in zulke situaties kunnen veelal niet adequaat reageren doordat ze overbelast zijn. En niet alle hulpverleners/maatschappelijk werkers hebben altijd overzicht in wat er gebeurt en wat zij kunnen doen.(of vinden dat ze niets hoeven te doen)

Ik vind het heel moeilijk om over al mijn sociale zaken battles te praten zonder te gaan

janken van frustratie en stijf te gaan staan van de stress.

Ik weet niet of gemeenten en bijv. Orionis te overtuigen zijn. Misschien wel als er een hap klaar plan is dat aangeeft hoe je kan helpen en wat weinig aan de verbeelding overlaat. Waardoor ze gelijk zien wat de kinderen en ouders voor problemen hebben. Over kinderen in probleem situaties heen walsen is makkelijk als je net doet of het niet bestaat en of je achter schijnbare wetmatigheden kan verbergen.

Met vriendelijke groeten

Vandaag kwamen er een paar voorvrouwen van Bleyenberg controleren bij onze werkbegeleidster. Ik zat even 10 minuten voor de pauze, omdat dat van haar altijd gewoon mag, af en toe even zitten. Maar toen kwamen die vrouwen dus binnen en... dát kan niet he... 10 minuten zitten net voor de pauze. Onze werkbegeleidster deed vrolijk met ze mee :-(Ze zei opeens dat alleen een paar vrouwen met beperkingen dat mochten. Later zei ik daar nog iets over en zij zei: ja, ze worden strenger nu, ik ben te makkelijk voor jullie. Het wordt nóg strenger.

Ik heb een WSW indicatie door epilepsie en geheugenverlies. Op zich bestaat er wel werk wat voor mij, met een IQ van 130 en Mavo-4 op zak, voldoende uitdaging biedt. Van m'n 32e tot m'n 40e ben ik bijv. conciërge op een lagere school geweest, de mooiste baan die ik gehad heb en waar het vooruithelpen van m'n werkgevertjes elke dag weer een schitterende uitdaging vormde. Helaas was dat een ID-baan, die ik destijds i.v.m. m'n beperkingen via de sociale dienst had gekregen en die landelijk in 2006 afgeschaft is.

Ik heb geen enkel probleem met saai of evt. smerig werk, mits dat niet het enigste is en de baan ook met enige regelmaat geestelijke uitdaging bied. Hoeveel ik er mee verdien of op welke positie ik werk, dat maakt me niet zoveel uit, als ik maar met enige regelmaat moe en voldaan thuis kan komen.

Bij LétÉ had ik gehoopt dat ik langzamerhand vooruit kon komen om weer een geschikte baan te vinden, maar ben ik helaas talloze malen slechter vertrokken als dat ik er heen ging.

Dit begon eerlijk gezegd al zo'n beetje sinds dag 1 toen ik op de afdeling test en training terecht kwam. Daar heb ik bijv. 6 maal moeten vragen om ook daadwerkelijk getest te worden. Van training is geen seconde sprake geweest daar ik al "schroefjes tellen" kon. De zelfgemaakte test zelf stelde werkelijk totaal niets voor. Blijkbaar was die test voldoende voor LétÉ om inzicht in al mijn (on-)mogelijkheden en capaciteiten te krijgen.

Nu kwam ik met een heel clubje op dezelfde dag binnen, waarvan verder niemand daadwerkelijk is getest. Wie nam trouwens de test af en moest ons beoordelen ? Een medewerker die wegens z'n beperking voorheen op de houtafdeling had gewerkt en nu test/training runde... Dat je bij productie een goede eindcontrole nodig hebt, dat hoeft niemand me uit te leggen. Niemand zit er op te wachten een puzzel van 12 stukken te kopen waarvan 2 stukken hetzelfde zijn of er eentje mist. Maar als arbeider 1 eerst een vel c.q. kant en klare puzzel in een doos moet doen, arbeider 2 vervolgens moet kijken of de puzzel volledig is en arbeider 3 daarna de puzzel moet wegen om te zien of alle stukken er wel in zitten, dan zit ik bij het weegschaaltje depressief te worden.

Na week 1 kregen we er trouwens te maken met een 2e kapitein die "test en training" wel door de woeste baren heen zou leiden. De week daarvoor hadden we geen enkel commentaar gekregen op het supersimpele werk wat we moesten verrichten van kapitein 1. In minder als 300 woorden stelde kapitein 2 zich voor en kregen we over 4 zaken te horen dat we het fout deden. Bij het "schroefjestellen" moesten we de schroefjes niet bij de punt, maar bij de kop vastpakken. In plaats van dat we 10 stapeltjes van 10 schroefjes telden om tot 100 te komen moesten we plotsklaps 20 stapeltjes van 5 schroefjes samenvoegen en de andere twee pietluttigheden, ben ik eerlijk gezegd alweer vergeten. Aankaarten dat de andere kapitein het ons anders had uitgelegd en beide kapiteins dus een verschillende koers vaarden, dat mocht helaas niet baten.

Ondanks het extreem geestdodende werk en het gebrek aan testen heb ik m'n uiterste best gedaan om initiatief te tonen en te laten zien dat ik ontzettend veel meer in mijn mars heb. Zo'n 2 maanden lang hebben we met 8 man bijv. doosjes geplakt waarbij we slecht zittende malletjes hadden. Hierdoor zat zo'n 30-40% van het eindproduct scheef in elkaar, wat vervolgens regelrecht de vuilnisbak in ging. Naar mijn idee een verspilling van geld, energie, materiaal en in de eerste week heb ik de kapiteins er dus ook op gewezen dat ik de uitval zo tot onder de 5% kon terugbrengen door even 8 goede malletjes te maken. Verschillende malen heb ik er op gewezen en in de allerlaatste... week mocht ik precies 1 malletje maken.

Wat heeft LétÉ destijds dus kunnen opmaken uit m'n aanwezigheid op test en training ? Dat ik me haast dag in dag uit irriteerde aan het werk, verder blijkbaar een simpele tekening kan lezen en wat ruimtelijk inzicht heb.

Na test en training mocht ik zowaar 2 weken stage lopen op de graveerafdeling. Dit leek mij een zeer interessante plek. Binnen twee weken beheerste ik het simpele werk vrijwel volledig en zowaar mocht... ik er blijven werken. Voorwaarde was wel dat ik 5 jaar lang hetzelfde simpele werk zou moeten verrichten voordat ik verder door zou kunnen stromen. Daar ik dag in dag uit in de praktijk bezig zou kunnen zijn zou m'n geheugenverlies me ook weinig problemen opleveren. Aankaarten dat ik gerust het simpele werk zou willen blijven verrichten tot m'n 67e, mits ik in de tussentijd ook vooruit zou kunnen komen c.q. all-rounder zou kunnen worden, dat hielp echter niets. De eis dat ik 5 jaar lang hetzelfde simpele werk zou moeten verrichten en daarna wellicht... verder mocht kijken bleef staan. Als ik me 5 jaar lang dag in dag uit zwaar verveel, dan draai ik door en dus heb ik voor de baan bedankt.

Na de graveerafdeling kwam ik bij de elektronica-afdeling terecht, die... me ook zeer interessant leek. Uiteindelijk heb ik daar zo'n kleine 2 jaar gewerkt, waarvan slechts 2 maanden niet haaks op m'n beperking stonden.

Voor het grootste gedeelte heb ik er ledjes in printplaten mogen steken, iets wat haast een chimpansee aan te leren is. Twee maanden heb ik mazzel gehad door een stomme fout van LétÉ. De programmeur van z.g. half automatische componenten-plaatsings machines was nl. vertrokken. De machines zelf waren 30 jaar oud, werden al 20 jaar niet meer ondersteund, de inhoud van de machines kwam niet overeen met de aankoopbon en e.e.a. liep direct vast bij het invoeren van voorbeeldprogramma's uit de documentatie. Tot 8 man waren afhankelijk van de machines voor hun werk. Ook al konden eerder geprogrammeerde klussen nog wel uitgevoerd worden, nieuwe klussen konden niet gedaan worden daar niemand (!) wist hoe die ingevoerd moesten worden.

Waar een ander huilend van weggelopen zou zijn, rende ik er dolblij op af, eindelijk mocht ik m'n hersens weer gebruiken. Stad, land en internet heb ik afgezocht om meer info te vinden, maar veel meer als plaatjes van gelijkende machines kwam ik door de hoge leeftijd niet

tegen. Toen ik uiteindelijk wel documentatie vond waarmee ik hopelijk vooruit had kunnen komen, wou degene die die info had het tegen een kleine vergoeding op sturen. LétÉ was daarbij echter traag en ik mocht de info pas kopen toen ik de machines alweer draaiend had.

Beseffende dat als mij wat zou overkomen veel van m'n werk verloren zou gaan en LétÉ weer voor hetzelfde dilemma zou staan, heb ik uit eigen beweging ook een geïnteresseerd collega volledig ingewerkt. Wat ik ook hoopte was dat ik door een zeer lastige klus tot een goed einde te brengen aan kon tonen dat ik meer kan als enkel schroefjes tellen.

Toen de klus klaar was zat ik echter weer met een probleem, op zich wou men graag dat ik de machines zou blijven onderhouden, maar daar ik alles weer draaiend had, was voor mij de uitdaging ook grotendeels verdwenen. Op een zelfde manier lijkt een kopieermachine repareren me ook best een uitdaging, maar om vervolgens alleen maar te mogen kopiëren en zo nu en dan toner/papier aan te vullen, da's iets compleet anders.

Dag in dag uit luisteren naar exact dezelfde voorspelbare grappen van m'n collega's die ik qua IQ niet boven de 70 schat, da's voor mij niet vrolijk makend. Daar ik verder alleen maar ledjes zat te prikken en er geen uitdaging was... was voor mij op maandag ochtend om 10 minuten over 8 het belangrijkste van de week dan ook wel gezegd.

Helaas zat ik niet goed op m'n plek en iedereen was daarvan op de hoogte. Verschillende malen heb ik daar ook op gewezen, maar vrijwel nooit werd er ook maar iets mee gedaan. M'n dilemma, dat ik me tot zware depressies aan toe kan vervelen, heb ik dan ook vanaf dag 1 van m'n WSW-aanvraag aan zo'n beetje aan iedereen proberen uit te leggen.

M'n MBO cultureel werk op de sociale academie is gestrand, ik heb in een ver verleden nog een aantal AMBII-modules (automatisering) gehaald, maar door de zware aanvallen met gigantisch geheugenverlies die ik toen had, was het simpelweg niet mogelijk om up to date te blijven.

Toen ik op m'n 40e bij LétÉ aanklopte wist ik veel beter wat ik wel en wat ik niet aankon. Ik schiet er echter geen bal mee op als m'n hulpverlener nauwelijks interesse in me toont, vrijwel geen onderzoek naar me doet, me als ervaringsdeskundige van m'n eigen zeldzame beperking compleet links laat liggen en met een "Gooi maar tegen de muur en kijk of het blijft plakken"-mentaliteit aan de slag wil.

Daar dat helaas wel de praktijk was, heb ik op een gegeven moment besloten om alle mogelijkheden die ik zelf zag... op papier te zetten. Een maand nadien heb ik een brief bij personeelszaken neergelegd met 12 (!) suggesties in de hoop dat er iets mee gedaan zou worden. In eerste instantie kreeg ik er geen enkele reactie op en dus heb ik bij elk contact wat ik met PZ had er op gewezen dat ik graag een reactie op m'n brief wou. In totaal heb ik 9 (!) keer de belofte gehad dat er naar gekeken zou worden en ik een reactie zou krijgen, maar op een echte inhoudelijke reactie wacht ik eerlijk gezegd nog steeds.

Uiteindelijk een gesprek over gehad, maar het enigste wat ik te horen kreeg: "er staan geen werkbare punten tussen". Frappant hierbij was dat ik reeds met 1 van de punten bezig was. Op de elektronica-afdeling was nl. een gespecialiseerde data-logger nodig om met enige regelmaat machines bij te kunnen stellen. Vanwege de prijs van zo'n apparaat gebeurde dat nu door een extern bedrijf en volgens de klant veel te weinig. Een van m'n voorstellen was "Elektronica ontwikkelen voor LétÉ" en ik heb dus aangeboden om te kijken of ik zelf zo'n datalogger kon bouwen. Op de Elektronica-afdeling zelf zag men zo'n datalogger wel zitten daar ik zo een euro of 10.000 had kunnen besparen. Vragen in de trand van "wat kunnen wij betekenen bij het ontwikkelen van de datalogger", die heb ik echter nooit gehad, maar wel heb ik zo'n 300 uur vrijwillig (!) gestoken in voornamelijk onderzoek en uiteindelijk ook

ontwerp.

Zelfs als er echt geen werkbare punten in m'n brief tussen had gestaan, dan nog had ik het nodige aangegeven en had men mijn brief als uitgangspunt kunnen gebruiken om verder mee te komen, iets wat nimmer is gebeurd.

LétÉ legde me ook eerder beperkingen op dan dat deze er rekening mee hield. Ook al heb ik een beperking, dat wil nog niet zeggen dat ik nauwelijks ergens toe in staat ben of niet mee kan werken aan mijn eigen vooruitgang. Zo wist ik bijv. dat er extern geplaatst werd en was ik zeer bang dat men bij mogelijke geschikte functies niet aan mij zou denken daar er nauwelijks onderzoek naar me gedaan was. Op een gegeven moment ben ik dus ook naar PZ toe gestapt met de vraag of ik een lijst van de openstaande vacatures zou kunnen krijgen. Nu bestond deze lijst in eerste instantie wel, maar mocht ik hem niet inzien wegens... de kans op wild solliciteren. Een dag later besepte ik me dat ik op een lijst zonder NAW-gegevens niet wild zou kunnen solliciteren en zo'n lijst dus ook geen "gevaar" op zou leveren. Toen ik dat echter voorstelde had de lijst die de dag ervoor nog bestond, nooit... bestaan.

Behalve dat ik graag had gezien dat mijn "hulpverlener" voor mij naar geschikt werk zocht, had ik ook best zelf willen solliciteren bij externe bedrijven. Op een gegeven moment heb ik dus ook gevraagd wat ik over de WSW in een open sollicitatiebrief zou kunnen zetten. In eerste instantie kreeg ik te horen dat elke externe plaatsing anders en met verschillende afspraken verliep. Wat ik echter ook probeerde om zelf een open sollicitatie brief te kunnen schrijven, in een hok vol PZ-ers zweeg iedereen in alle talen. Wordt ik op zo'n manier vooruit geholpen of legt men me op zo'n manier juist bergen beperkingen op? Zou ik ook de enigste zijn binnen het bedrijf die dergelijke vragen stelt? Zou er iemand zijn die gebaat is bij zo'n beleid?

Toen er een functie in de automatisering open kwam te staan heb ik dus ook gesolliciteerd en zou ik een gesprek krijgen met de nadruk op zou. Als je dan echter al afgewezen wordt voor je een gesprek hebt gehad, dan schiet dat niet op. Waarom ik nooit wat teruggehoord heb toen ik gesolliciteerd had op een openstaande vacature als foliesnijder, dat is me nog steeds een raadsel.

"Integratie, Educatie, Productie en Klantgericht werken" O, O, wat een schitterende credo's, maar meer als productie heb ik er niet gezien.

Wat ik ook deed, wat ik ook voorstelde en hoe zeer ik me ook inzetten, veel verder als het spreekwoordelijke schroefjes tellen, waarvan ik juist knettergek wordt, kwam ik niet. Uiteindelijk heb ik me dan ook ziek gemeld daar ik psychisch de kar compleet niet meer trok. Beter kon ik tijdens m'n ziekmelding nauwelijks worden, daar ik weer naar m'n incapabele Oost-Indisch dove hulpverlener moest.

Toen ik weer kwam werken ben ik naar de bedrijfsarts gestapt in de hoop dat die wat voor me kon doen. Die kwam echter niet verder als de mededeling "Je bent te goed voor LétÉ" zonder enig onderzoek en adviseerde me een deskundigheidsonderzoek bij het UWV.

Daar had ik weinig zin in daar ik vanuit m'n "hulpverlener" eigenlijk nauwelijks inzet had gezien. Ik had veel liever gezien dat m'n hulpverlener eindelijk eens tijd in me stak, eindelijk eens naar m'n capaciteiten keek en eindelijk eens samen met mij gericht aan de slag zou gaan. Geschikt werk was er nl. wel, maar m'n hulpverlener stond compleet stil.

De bedrijfsarts bleef echter wijzen op het UWV waar ik uiteindelijk contact mee opgenomen

heb en m'n situatie uitgelegd heb. De eerste reactie die ik kreeg was "O, is LétÉ weer bezig?" en het deskundigheidsonderzoek werd me juist afgeraden. Dat heb ik vervolgens teruggekoppeld naar de bedrijfsarts, die daar verder niets mee deed.

Het duurde niet lang voordat ik van onderspannenheid weer overspannen was en me ziek gemeld heb. Van de bedrijfsarts heb ik toen nog een ongerelateerde brief gehad en nadrukkelijk geen oproep voor een controle. Wel belde op een avond de leiding van m'n afdeling op met de boodschap : "Als ik jou was, zou ik maar snel komen werken, anders verlies je je baan."

Daarop ben ik komen werken, maar wou wel het ontslagdreigement tijdens ziekte en zonder controle goed besproken hebben. Ik vond het telefoontje ook dusdanig ernstig dat ik een brief naar de eindverantwoordelijke c.q. de directeur heb gestuurd. Van de heer Rijk kreeg ik echter een brief waarin hij schreef dat het briefje wat ik van de bedrijfsarts had gehad, het ontslagdreigement rechtvaardigde.

Mijn gesteldheid ging rap veel verder achteruit. Ik sliep door de week nauwelijks meer als 2 uur per nacht als ik überhaupt al in slaap kon komen. Op vrijdag had ik m'n vrije dag en dan dwong m'n lichaam door het tekort me tot een uur of 14-16 slaap. Op zaterdag kon ik me dan enigszins... vrij voelen en op zondag begon de ellende weer in volle hevigheid, de volgende dag zou ik nl. weer naar die draak van een hulpverlener moeten.

Binnen een maand had ik ook last van iets anders. Zware spanningen werken op m'n maag uit, waardoor ik letterlijk moet kotsen. Pas een half jaar na... m'n ontslag begonnen de kotsneigingen af te nemen.

Toen ik wel een vast contract had heb ik het bestuur nogmaals aangeschreven dat ik weinig kan met de gevolgde procedure en toch veel liever e.e.a. op een menselijke manier afgehandeld zou willen zien. Dhr. Rijk was volgens hem hiervoor echter niet het juiste aanspreekpunt en verwees me naar PZ. PZ heb ik diverse malen aangeschreven op het punt, maar daar heb ik nimmer een reactie van gekregen. Uiteindelijk was ik het zo zat, dat ik een brief heb geschreven dat ik aan alles wou meewerken, maar er op stond dat als allereerste het ontslagdreigement goed afgehandeld zou worden in het eerstvolgende gesprek wat ik met PZ had.

Helaas ging het op de werkvloer mis, op een gegeven moment werd ik door een collega, waar ik direct mee samen moest werken, beschuldigt van diefstal. Twee maanden daarvoor had ik nl. een tapsetje, van LétÉ, wat bij haar stond, geleend voor een klusje voor LétÉ, iets wat ik in goed overleg had gedaan. Vier dagen later had ik het teruggelegd en daar ik zeker weet dat ik dat laatste gedaan heb weet ik ook dat haar beschuldiging op weinig meer als een vermoeden berustte. Ik ben daarna naar de werkleiding gestapt met de vraag of we even met z'n 3-en rond de tafel konden zitten om in het in een gesprek te klaren. Van de werkleiding kreeg ik in eerste instantie te horen "Goed idee, dat gesprek komt er". 8 (!) beloftes en 6 maanden later had het gesprek echter nog steeds niet plaatsgevonden. In plaats van een negende keer te vragen voor een nieuwe loze belofte ben ik op de hoofdverantwoordelijke die tevens de 8 beloftes gemaakt had afgestapt toen hij in de buurt van de bewuste collega was en ben midden op de werkvloer het beloofde gesprek maar gestart. Ik heb vervolgens midden op de werkvloer luidkeels en haarfijn uitgelegd wat ik van beiden dacht.

Een dag later werd ik uitgenodigd voor een gesprek bij PZ, waar nog steeds een gesprek over m'n ontslagdreigement open stond. Nogmaals heb ik aangegeven gerust over alles te willen praten, maar eerst het gesprek over het ontslagdreigement in goede orde te willen

afronden voor we iets anders zouden bespreken. Toen PZ daartoe niet bereid was heb ik ook m'n poot stijf gehouden.

Dezelfde dag kwam iemand mij een brief brengen waarin mijn ontslag op staande voet wegens, verwijtbaar gedrag stond. Tevens was ik m'n WSW-indicatie kwijt en mocht ik die een jaar lang niet aanvragen. Met ontslag op staande voet ben ik direct in de bijstand beland en heb ik als "straf" een maand geen bijstand gehad. Op zich had ik nog 2 weken om protest aan te tekenen en het ontslag ongedaan te maken. Ik was toen door alle ellende van m'n "hulpverlener" echter zover heen, dat ik zelfmoord gepleegd had als ik geen lieve ondersteunende partner had gehad.

Tsja en vervolgens sta je op straat en kom je terecht bij... Orionis, waar LétÉ deel van uitmaakt. Dusdoende heb ik ook daar gewerkt en daar... werden mensen echt niet beter behandeld als in LétÉ.

Van m'n nieuwe contactpersoon bij Orionis kreeg ik te horen dat ik goed moest onthouden dat ze haar uiterste best voor me zou blijven doen om me vooruit te helpen, een frase die me ondertussen een beetje te bekend voorkwam.

Ook ben ik naar een onderzoeksbureau in Souburg gestuurd en waarom, dat vraag ik me anderhalf jaar later nog steeds af. Op zich heb ik er nl. mijn verhaal proberen te doen, maar in eerste instantie kreeg ik een arts voor me die wat over de befaamde doch tevens bekritiseerde piramide van Maslow begon te brabbelen. Een week later kreeg ik een onaf rapport met fouten opgestuurd wat ik achteraf nooit had mogen hebben. De tweede arts die ik er sprak leek... wel meer te luisteren en wat meer begrip voor m'n situatie te hebben. Of dat zo is, dat weet ik echter niet, daar ik er nimmer meer wat van iemand over gehoord heb.

In een kleine 5 jaar heb ik 12 uur per week gewerkt bij Leté (het huidige Orionis) en heb ik met veel verschillende personen te maken gehad en heel veel van die tijd is dus gaan zitten in nogmaals mijn situatie uitleggen.

Ik zoek dus ook geen contact meer en zoek ook niet meer naar werk. Een half jaar terug belde m'n contactpersoon van Orionis na 18 maanden trouwens op om m'n vriendin spreken en heb ik gevraagd hoe het nu met mijn situatie staat. Ook al heb ik van anderen gehoord dat ik in principe voor WAjong, IRO en evt. andere regelingen in aanmerking zou komen, verder als "Het enigste wat we kunnen bedenken is je naar Orionis sturen, maar dat zien we gezien het verleden niet zitten" is ze niet gekomen.

Als ik zelf naar de afgelopen 7 jaar kijk, dan is het compleet verloren tijd en vertrouwen, dat ben ik volledig kwijt. Als ik nu ook de enigste was geweest waar het mis mee was gelopen, dan had ik het niet eens zo erg gevonden. Na m'n ontslagdreigement tijdens ziekte en zonder dat er sprake van enige controle was, ben ik echter rond gaan vragen bij anderen. Op de elektronica-afdeling alleen bleken, terwijl ik er werkte, al 2 collega's rond te lopen die via de rechtbank een strafkorting van LétÉ hadden laten terug draaien terwijl ik ze als hardwerkende sociale en eerlijke collega's ken. Twee anderen zijn er ontslagen, terwijl ze naar mijn idee met een klein beetje gerichte aandacht er nog hadden kunnen werken. Met regelmaat kom ik ook nog ex-collega's tegen die werk moeten verrichten wat op de een of ander manier haaks op hun beperking staat.

Als allerlaatste, waar het volgens mij sterk aan ontbreekt bij LétÉ/Orionis zijn goede evaluaties en regelmatig terugkerende tevredenheidsonderzoeken onder klanten waar de leiding verplicht wat mee moet doen. Als klanten ook zo makkelijk strafkortingen krijgen en iedereen (zoals bij het kennismakingsgesprek verteld wordt) gelijk is, dan mogen de

"maatschappelijkwerkers/hulpverleners" ook wel eens onder de loep worden gelegd. Niet alleen zouden dan bijv. onterechte straffkortingen teruggedraaid moeten worden, tevens zou er gekeken moeten worden of een "hulpverlener" of z'n meerdere zelf een straffkorting verdient.

Wij zijn bezig in FNV-verband met een traject om in kaart te krijgen wat de ervaringen zijn van cliënten die werken met behoud van uitkering.

Daar hebben wij de medewerking gevraagd aan gemeente Middelburg.

De beleidsambtenaar heeft ons verzoek doorgestuurd naar Orionis.

Die zeggen er geen tijd voor te hebben en niet te willen meewerken.

Ze weten niet eens waar het echt over gaat, vragen geen informatie etc.

Ik probeer deze week wethouder Simons te bereiken maar dat is nog niet gelukt.

Ons plan is het navolgende:

1. We gaan de wethouder netjes en beleefd vragen of hij toch mee wil gaan werken aan ons project.
2. Als dat onduidelijk of gewoon nee blijft dan stel ik hem direct op de hoogte dat wij naar de media een persbericht zullen doen dat gemeente Middelburg weigert mee te werken aan ons project "Werken met Behoud van Uitkering" en dat wij daardoor geen contact kunnen hebben met cliënten van Orionis.
3. Gelijktijdig delen we de wethouder mee dat FNV Bonden dit niet accepteren en dat wij op zeer korte termijn(binnen enkele dagen tot uiterlijk één week) over zullen gaan tot een poortactie bij Orionis en dat wij de media daarbij zullen betrekken.

Inmiddels hebben wij al enkele cliënten van Orionis gesproken en de eerste indrukken zijn werkelijk schokkend. Ik zeg dit niet snel, ben ongeveer 35 jaar afdelingsbestuurder bij Abvakabo FNV maar dit gaat echt in tegen alle elementaire vormen hoe je met je medemensen mag omgaan.

Het gaat om macht, de ander laten voelen dat hij een uitkering ontvangt, vanuit Orionis vooral nergens aan meewerken, en als cliënten kritiek hebben ze doorsturen naar de klantmanager die alleen maar kan roepen dat je zo een korting op je uitkering oploopt.

Willen mensen een raadsman/vrouw meenemen naar een gesprek met de klantmanager dat kan dat niet.

Iemand heeft vanaf 2002 een WWB uitkering, als je vraagt zoekt u naar werk en krijgt u daar hulp bij dat is het antwoord altijd, ik zoek naar werk maar ik krijg daarbij geen hulp.

Een van de cliënten heb ik geadviseerd als er een volgend gesprek is met een klantmanager dat ze mij direct moeten informeren en dat ik als vakbondsbestuurder aanwezig zal zijn bij het gesprek.

April 2012 kreeg ik een brief van Orionis met een uitnodiging voor een workshop BuMA. Uitnodiging? Kun je daarvan wel spreken als er de voorwaarde aan is verbonden dat als je niet komt opdagen, je op je uitkering gekort kunt worden of erger? En dan - een workshop? Dat was het ook al niet, als je in het woordenboek opzoekt wat dit woord betekent. Ten slotte BuMA. BuMA? Als het gaat om een bureau voor maatschappelijk nuttige activiteiten waarom

heet of heette het dan niet BuMNA, met de N van 'nuttige' erin? En trouwens, wat als ik al maatschappelijk nuttige activiteiten doe (c.q. dééd)? Zou het niet netjes zijn om de cliënt eerst eens hierop te bevragen alvorens in het wilde weg zo'n vreemde brief de deur uit te doen? Behalve het reeds genoemde was er namelijk ook nog een vragenlijst bij met 20 vragen, de voorlegging waarvan naar ik van meerdere kanten heb horen verzekeren niet alleen ontoelaatbaar maar hoogstwaarschijnlijk zelfs strafbaar was.

E.e.a. is des te wranger en zotter als je bedenkt wat ik uiteindelijk in een 1 op 1 gesprek met mijn contactpersoon dhr. ... te horen kreeg, namelijk dat het Orionis er eigenlijk alleen om te doen was dat ik (of dat we, wie het weet mag het zeggen) wat meer onder de mensen zou komen. (Zoals eerder mevrouw ... ook al tot mijn verbijstering had gezegd het gaat maar om enkele uurtjes per week, bijvoorbeeld de hond uitlaten of een boodschap doen voor een buurman.) Nou vraag ik je! Als DAT echt de bedoeling was, dan ga je toch zeker niet zo'n potsierlijke brief met zo'n nog potsierlijker vragenlijst versturen? Dit gaat toch helemaal nergens over? En dan te bedenken dat wat ik hier vertel (bij gebrek aan meer spreektijd) slechts de helft van het hele verhaal is want in werkelijkheid was het, helaas, nog wel een paar graadjes erger allemaal.

Ik heb een casus via de ANGO gekregen waar denk ik meer mensen tegen aan gaan lopen die ook voor jullie van belang kan zijn.

Een meneer uit.....is werkzaam bij Orionis en die heeft de eenmalige Bruto uitkering van €85,- gekregen Waarover wordt geschreven in het de link en de tekst van de CAO Sociale werkvoorzieningen. .

http://www.salarisinformatie.nl/images/stories/CAO/sociale_werkvoorziening/CAO_sociale_werkvoorziening_2012-2013.pdf 5.4 .

Afspraken loonsverhoging in cao 1. De bedragen in de loonschalen worden per 1 januari 2013 met 1% verhoogd.

2. Werknemers die op 1 maart 2013 in dienst zijn, ontvangen in maart 2013 een eenmalige uitkering van € 170,-. Bij een niet-volledige dienstbetrekking wordt dit bedrag naar rato vastgesteld.

Nu wordt deze meneer in de maand Mei via het UWV voor €186,-gekort omdat hij door dit bruto bedrag van €85,- ineens in een andere loonschaal zou komen te zitten, we hebben de UWV al via een bezwaarschrift laten weten dat dit niet klopt maar ze blijven vast houden aan het feit dat hij 186,- Bruto moet inleveren op zijn uitkering van de UWV omdat hij in de maand Mei ineens te hoge loonschaal zit. Ik heb helaas nog geen contacten op kunnen bouwen met advocaten die voor het ANGO pro-deo willen werken en deze mensen hebben geen rechtsbijstand verzekering dus kunnen/durven niet in beroep te gaan tegen deze beslissing. Nu weet ik dat er in het netwerk wat bijeenkomt via jou mensen zitten van de ABVA-KABO zouden zij op juridisch gebied ondersteuning kunnen bieden?

De UWV heeft een heel pakket met informatie gestuurd waarop zij hun beslissing staven maar daar hebben deze mensen niets aan omdat ze er per saldo nu netto op achteruit zijn gegaan in de maand Mei door die €85,- Bruto

Heb ze beloofd dat ik in elk geval ook schriftelijk nog een aangetekende brief naar het UWV zou sturen omdat er mij met het invullen van de online bezwaarschrift formulier nog een aantal dingen zijn opgevallen en omdat het UWV ondanks uitdrukkelijk verzoek van die mensen om eventuele reacties schriftelijk te doen over deze zaak, het toch door medewerkers van het UWV telefonisch afgehandeld wordt en die meneer is manisch depressief dus die wordt er helemaal niet goed van deze telefoontjes omdat hij het ook niet snapt.

Ik voeg voor jou een kopie van het bezwaarschrift toe misschien kun jij die doorsturen naar de mensen van de Abvakabo FNV?

Ik stuur deze mail ook door aan de mensen die het betreft zodat zij er van op de hoogte zijn dat ik het naar iemand van de SP heb verstuurd met het verzoek om hulp in deze zaak.

In afwachting van een antwoord van jou al is het een bevestiging van het ontvangst van deze mail groet ik je en hoop op je hulp.

..... Sociaal/Belasting Adviseur ANGO Walcheren

Er zijn 51 boventallige medewerkers die het bestuur wil vervangen door lekker goedkope dwangarbeiders met bijstandsuitkering!!

<http://www.omroepzeeland.nl/nieuws/2013-03-12/387370/minder-banen-bij-orionis-walcheren-door-crisis#.UUtlQ7gRAzk.email>

Hallo beste,

Met ingang van vandaag hebben we een forum geopend waarop de medewerkers van Orionis Walcheren kunnen reageren via de website: www.vlissingentv.nl op de misstanden die plaatsvinden via Orionis Walcheren

met vr gr

namens VlissingenTV

Wie durft deze corrupte zaak naar buiten brengen ?

Klik op www.dedoorzetter.nl

Beschuldiging en beloning klik op :

<http://www.dedoorzetter.nl/ikbengenaaid.htm>

Niemand weet waar ik schuldig aan ben klik op:

<http://www.dedoorzetter.nl/niemandweethet.htm>

De Telegraaf en andere media zwijgen klik op:

<http://www.dedoorzetter.nl/ookdetelegraafzwijgt.htm>

Dit versta ik onder een Crimineel klik op :

<http://www.dedoorzetter.nl/eencrimineel.htm>

Dit heb ik mede te danken aan een gewetenloze burgemeester C

klik op: <http://www.dedoorzetter.nl/gewetenlozevvdburgemeester.htm>

Verplicht werken met behoud van uitkering wint terrein. Volgens velen is dat een vorm van dwangarbeid, waarbij de werkende werkloze geen arbeidscontract heeft, een cao ontbreekt, het minimumloon wordt ontdoken, en altijd een strafkorting op de uitkering boven het hoofd van de bijstandsgerechtigde hangt.

..... moet gedwongen gratis werken bij Orionis Walcheren in Vlissingen op de afdeling Cradle to cradle waar afgedankte gebruiksgoederen worden gedemonteerd. ziet het als slavernij, en hij probeert het toeleveringsbedrijf van de goederen over te halen om de samenwerking met Orionis te beëindigen. Doorbraak publiceert de briefwisseling die hij de afgelopen weken voerde met accountmanager van de leverancier:

Demontage Werkplaats Zeeland (DWZ) uit Goes. Lees de brieven en meer op:

Het verhaal van staat integraal op de website van
Doorbraak: <http://www.doorbraak.eu/?p=12990>

Orionis Walcheren en Demontage Werkplaats Zeeland zijn niet de enige bedrijven die zich schuldig maken aan dit soort wanpraktijken. Wie meer wil weten over het systeem van dwangarbeid vindt in deze en eerder door Doorbraak en de Amsterdamse Bijstandsbond gepubliceerde ervaringsverhalen een heleboel - vaak nog nauwelijks bekende - informatie. Doorbraak hoopt met de publicatie van dit soort artikelen bij te dragen aan de sluiting van dwangarbeidcentra en aan de afschaffing van de dwangarbeid voor bijstandsgerechtigden.

Door kritisch actie te voeren in Leiden heeft Doorbraak al een aantal veranderingen in het regime van de dwangarbeid weten af te dwingen. Maar er is nog meer werk aan de winkel, zoals blijkt uit onderstaande artikelen.

De DWI in Amsterdam:
<http://blogger.xs4all.nl/bijstbnd/archive/2011/01/13/639236.aspx>

Sallcon Werktalet in Deventer:
<http://www.doorbraak.eu/?p=12686>

De Haeghe Groep in Den Haag:
<http://www.doorbraak.eu/?p=9994>

Ergon in Eindhoven:
Week 1: <http://www.doorbraak.eu/?p=11415> Week 2 en 3:
<http://www.doorbraak.eu/?p=11535> In verzet: <http://www.doorbraak.eu/?p=12833>

Atlant groep in Helmond:
<http://www.doorbraak.eu/?p=12036>

Alescon in Hoogeveen:
<http://www.doorbraak.eu/?p=12821>

De Zijl Bedrijven in Leiden
<http://www.doorbraak.eu/?p=11360>

Orionis BV in Vlissingen:
<http://www.doorbraak.eu/?p=12501>

Meer informatie: 071-5127619 / dwangarbeid@doorbraak.eu / www.doorbraak.eu

Met vriendelijke groet,
Max de Jong
(Doorbraak-medewerker)

18 maart 2013

Verplicht werken met behoud van uitkering wint terrein. Volgens velen is dat een vorm van dwangarbeid, waarbij de werkende werkloze geen arbeidscontract heeft, een cao ontbreekt,

het minimumloon wordt ontdoken, en altijd een strafkorting op de uitkering boven het hoofd van de bijstandsgerechtigde hangt.

Toen Joris van de Hulle in november 2011 werkloos werd, kreeg hij te maken met Orionis Walcheren. Deze moloch omvat zowel de sociale dienst als de sociale werkplaats, de schuldhulpverlening en het reïntegratiebedrijf van de gemeenten Veere, Vlissingen en Middelburg. Omdat Joris weigerde dwangarbeid te verrichten voor Orionis, moest hij een tijd zonder inkomen zien rond te komen.

Maar hij liet het er niet bij zitten en vocht zijn korting aan bij de rechter.

Op 25 februari won Van de Hulle deze zaak bij de bestuursrechter. Die bepaalde dat Orionis zijn uitkering ten onrechte had gekort met 100 procent.

Deze uitspraak is een opsteker in de strijd tegen de om zich heen grijpende dwangarbeid. Gemeenten kunnen kennelijk toch niet alles maken. Orionis zelf komt steeds meer onder vuur te liggen vanwege haar dwangarbeid. Doorbraak publiceerde ervaringsverhalen van mensen die bij Orionis te werk zijn gesteld, en onlangs besteedden Omroep Zeeland en VlissingenTV aandacht aan de dwangarbeid en de verdringing van reguliere arbeid. Op 7 maart kwam het onderwerp in de gemeenteraad van Vlissingen, maar behalve de raadsleden van de SP en GroenLinks vond de meerderheid van de gemeenteraad de dwangarbeid van Orionis prima.

Het verhaal van Van de Hulle staat integraal op de website van Doorbraak:

<http://www.doorbraak.eu/?p=13218>

Orionis Walcheren is niet het enige bedrijf dat zich schuldig maakt aan dit soort wanpraktijken. Wie meer wil weten over het systeem van dwangarbeid vindt in deze en eerder door Doorbraak en de Amsterdamse Bijstandsbond gepubliceerde ervaringsverhalen een heleboel - vaak nog nauwelijks bekende - informatie.

Doorbraak hoopt met de publicatie van dit soort artikelen bij te dragen aan de sluiting van dwangarbeidcentra en aan de afschaffing van de dwangarbeid voor bijstandsgerechtigden.

Door kritisch actie te voeren in Leiden heeft Doorbraak al een aantal veranderingen in het regime van de dwangarbeid weten af te dwingen. Maar er is nog meer werk aan de winkel, zoals blijkt uit onderstaande artikelen.

Meer informatie: 071-5127619 / dwangarbeid@doorbraak.eu / www.doorbraak.eu

Met vriendelijke groet,
Max de Jong
(Doorbraak-medewerker)